

Mexico Từ Chối Coi các Lực Lượng Ủy Nhiệm của Iran là Khủng Bố

[Mexico refuses to designate Iran's proxies as terrorist groups](#)

Arturo McFields / Hướng Dương dịch

Năm tháng trước, Lực lượng Vệ binh Cách mạng Iran (IRGC) đã âm mưu ám sát đại sứ Israel tại Mexico, Eina Kranz Neiger. Âm mưu đã bị ngăn chặn; tuy nhiên, nó cho thấy các phần tử khủng bố đã có mặt trong các nước xung quanh.

Kể từ khi chiến tranh bùng nổ, các nước Mỹ Latinh đã nhất trí chống lại sự tàn bạo của các giáo chủ Hồi giáo. Các thành viên bị cáo buộc là Hezbollah đã bị bắt giữ, các thỏa thuận quân sự với Tehran đã bị cắt đứt, các nhà ngoại giao đã bị trục xuất và cả Hamas lẫn Lực lượng Vệ binh Cách mạng Hồi giáo đều bị coi là các tổ chức khủng bố.

Tuy nhiên, Mexico đã từ chối thực hiện bất kỳ hành động nào chống lại nhóm này. Tại Mexico, Đại sứ quán Iran hoạt động như một trạm truyền thông tuyên truyền chống lại Hoa Kỳ và Israel và vi phạm mọi quy tắc ngoại giao kể cả Công ước Vienna. Các báo cáo cho thấy hơn 1.200 người Iran đã nhập cảnh vào nước này từ tháng 1 đến tháng 2 năm nay, một con số kỷ lục, cao gấp ba lần con số của năm 2025.

Mexico, đối tác thương mại chính của Hoa Kỳ, đã đứng vào hàng ngũ cực đoan của chính phủ Colombia và Brazil, những nước coi Israel như có tội ác diệt chủng và công khai lên án các hành động quân sự của Hoa Kỳ ở Venezuela và chống lại Tehran.

Mexico cũng đã quyết định tìm cách tiếp tay cho Tây Ban Nha — một quốc gia thuộc thành viên Liên minh châu Âu đã từ chối tiếp tay Hoa Kỳ trong cuộc xung đột với Iran. Tổng thống Claudia Sheinbaum tuyên bố rằng bà sẽ tham gia Hội nghị thượng đỉnh đấu tranh cho Dân chủ của các quốc gia có lập trường cứng rắn chống lại Israel và cuộc chiến chống khủng bố Iran.

Mặc dù vậy, học thuyết nổi tiếp Học thuyết Monroe của Tổng thống Trump — được gọi là “Học thuyết Donroe” — đã xóa bỏ hẳn lập trường của các nước ở châu Mỹ đối với chế độ giáo chủ Hồi giáo.

Tại Bolivia, sau 20 năm nhà cầm quyền theo xã hội chủ nghĩa, chính phủ mới đã tái thiết lập bang giao với Israel, hủy bỏ thỏa thuận hợp tác quân sự với Iran và đình chỉ việc trao đổi duy trì an ninh biên giới cũng như cung cấp drones.

Trước đây, Bolivia đã có một mối quan hệ đáng lo ngại với Iran; thực vậy, đã có nhiều báo cáo cho rằng các phần tử Hamas và Hezbollah đã hiện diện trên lãnh thổ Bolivia. Tuy nhiên, chính phủ của Bolivia hiện nay lại là đồng minh vững chắc của Hoa Kỳ và đã khôi phục lại mối quan hệ với Cơ quan Phòng chống Ma túy (DEA).

Venezuela, đồng minh mạnh nhất của Iran ở Nam Mỹ, đã bắt đầu xa lánh chế độ này. Ban đầu, Caracas đã tuyên bố “lên án và than phiền” về vụ tấn công vào chế độ độc tài Ba Tư. Ngay sau đó bản tuyên bố đó biến mất và cùng một lúc mọi biểu hiện đoàn kết cũng tan biến.

Costa Rica đã cự tuyệt chế độ thần quyền của Iran và đã coi Hezbollah, Hamas, Lực lượng Vệ binh Cách mạng Hồi giáo (IRGC) và Ansar Allah — còn được gọi là lực lượng dân quân Houthi — như là các tổ chức khủng bố. Argentina đã trục xuất Mohsen Soltani, đại diện ngoại giao hàng đầu của Iran, ra khỏi nước này. Chính phủ của Javier Milei cũng tuyên bố IRGC là một tổ chức khủng bố.

Ecuador cũng đã coi Hamas, Hezbollah và Lực lượng Vệ binh Cách mạng Hồi giáo là tổ chức khủng bố. Chính phủ nước này lên tiếng đã bắt giữ một thành viên bị cáo buộc là Hezbollah và trục xuất một công dân Iran.

Tổng thống Paraguay Santiago Peña đã minh bạch trong việc ủng hộ Israel và Hoa Kỳ chiến đấu chống Iran. Ông nhấn mạnh rằng đất nước của ông đã tuyên bố Hamas, Hezbollah và IRGC là tổ chức khủng bố. Panama cũng lên án các cuộc tấn công tàn bạo của Iran nhằm vào các mục tiêu phi quân sự ở các quốc gia Trung

Đồng. Quốc gia Trung Mỹ này đã tham gia các lời kêu gọi đảm bảo tự do hàng hải ở eo biển Hormuz và tôn trọng luật thương mại quốc tế.

Mexico là một quốc gia tuyệt vời nhưng là một đối tác phức tạp. Một mặt, nước này không từ chối sự hỗ trợ của Mỹ để xóa sổ các tổ chức buôn bán ma túy; mặt khác, Mexico lại tránh việc chỉ định Hezbollah, Hamas và IRGC là các tổ chức khủng bố.

Bất chấp sự phản đối của Mexico, Mỹ Latinh ngày nay kiên quyết đóng cửa trước mối đe dọa từ Iran. “Học thuyết Monroe mới” đã mở đường cho việc đặt tên mới cho các lực lượng ủy nhiệm phá hoại của Iran – một sự kiện chưa từng có trong một khu vực trước đây từng chào đón các nhà ngoại giao và quân nhân Iran.

Những sự kiện đây không phải ngẫu nhiên hay biệt lập; chúng là kết quả của một cách lãnh đạo mới ở Hoa Kỳ – một cách lãnh đạo chủ trương hòa bình thông qua sức mạnh, không phải là một lời hứa suông mà là một chiến lược nhất quán đang mang lại những kết quả hữu hình. Chế độ Iran không còn được chào đón ở châu Mỹ nữa.

Arturo McFields là một nhà báo lưu vong, cựu đại sứ Nicaragua tại Tổ chức các Quốc gia châu Mỹ, và là cựu thành viên của Đoàn Hòa bình Na Uy. Ông là cựu sinh viên của Hội thảo An ninh và Quốc phòng thuộc Đại học Quốc phòng và khóa học Lãnh đạo Harvard.